

КАЛІ СЦІРАЮЩА МЕЖЫ...

Цігам двух дзён у Міжнародным адукацыйным цэнтры імя Еханса Рау панавала атмосфера беларушчыны. Сотні людзей, частка якіх была апранута ў нацыянальныя строі, віталіся, размаўлялі (часам з моцным акцэнтам) па-беларуску, абмяркоўвалі пытанні нацыянальнай ідэнтычнасці, абменьваліся запрашэннямі ў госці, спраччаліся, дзяліліся праблемамі і планами... Нават ахоўнікі ў кафэраэ-зале былі апрануты ў вышываныя кашулі, падпярэзаныя паясамі. Так у Мінску праходзіў VI з'езд беларускай свету.



Міжнароднае грамадскае аб'яднанне «Згуртаванне беларускай свету «Бацькаўшчына» ладзіць з'езды раз на чатыры гады, пачынаючы з 1993 года. Тады, на 1-м з'ездзе, сабралася больш за тысячу чалавек — дэлегатаў з беларускіх асяродкаў замежжы і Беларусі. Сёлета ж лічы значна больш сціплых: у Мінск прыехалі 254 дэлегаты (з завульеных 330) з Беларусі, краін блізкага замежжы, а таксама з ЗША, Венгрыі, Чэхіі, Даніі, Швейцарыі ды іншых краін свету. Адаметраж сёлета форуму стала тое, што ён супаў з 20-годдзем правядзення першага з'езда.

Падчас адкрыцця форуму кіраўнік МГА «ЗБС «Бацькаўшчына» Алена МАКОУСКАЯ прамовіла:

— Наш з'езд асаблівы, бо адбываецца ў юбілейны год. Гэта стала добрай нагодай ацаніць здабыткі і страты мінулага, а таксама акрэсліць нашы планы на будучыню. Магчыма, 20 год — не надта вялікі час, каб вырашыць усё праблемы. Магчыма, мы не зрабілі ўсё, што павінны былі зрабіць. Мы з розных краін, мы належым да розных пакаленняў, у нас розны вопыт і розныя ўмовы дзейнасці, у нас розныя погляды. Але тое, што нас яднае, нашмат большае: гэта тое, што мы — беларусы.

Сёлета з'езд быў прысвечаны выклікам і магчымасцям беларускай нацыі ва ўмовах глабалізацыі. Як адзначыла Алена Макоўская, «ва ўмовах, калі ўніверсальная культура становіцца ўсё больш распаўсюджанай, усё большую каштоўнасць набываюць нацыянальны асаблівасці. І тым больш намаганні патрабуюцца для таго, каб іх захаваць і развіваць».

Сёння па-за межамі Беларусі пражывае звыш 3,5 мільёна нашых су-

а вось беларуска дзяспара на тэрыторыі Швейцарыі хоць і дзейнічае ўсяго 1,5 года, але актыўна развіваецца. Кіраўнік Асацыяцыі беларускай Швейцарыі Аляксандр САПЕГА (які прызнаўся, што не з'яўляецца нашчадкам знакамітага магнацкага роду), распавёў «Звяздзе»:

— Па афіцыйных даных у 2012 год, у Швейцарыі пражывала 2,5 тысячы беларусаў. Але праблема ў тым, што іх складана сабраць разам. Аднак мы ладзім культурныя мерапрыемствы, у якіх удзельнічаюць не толькі беларусы, але і ўкраінцы, расіяне, швейцарцы, што цікавіцца Беларуссю. На жаль, наша моладзь не такая актыўная, як старэйшае пакаленне. Але, тым не менш, летась у нашай асацыяцыі было 20 чалавек, а цяпер амаль 90.

Павітаць удзельнікаў мерапрыемства прыйшлі прадстаўнікі Пасольства Украіны, Пасольства Нідэрландаў у Польшчы і Беларусі, а таксама дзяржаўных органаў улады Беларусі: Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу, міністэрства культуры, адукацыі, эканомікі, замежных спраў, а таксама асабіста міністр культуры Барыс Святоў і ўпаўнаважаны па справах рэлігіі і нацыянальнасцей Леанід Гуляка. Прагучалі вітанні ад першасвятараў праваслаўнай і грэка-каталіцкай царквы. Вішаванні форуму даслаў

нават прафесар Барыс Кіт, якому цяпер 103 гады.

Сам з'езд пачаў сваю працу з выбару працоўных органаў. Затым на працягу двух дзён дэлегаты прадставілі аўдыторыі справядзання, выступы, праекты, прапановы. Падчас свайго дакладу Алена Макоўская нагадавала пра асноўныя пытанні, якія «чырвоная лінія» праходзіць праз усё з'ездзі: гэ-

Ва ўмовах, калі ўніверсальная культура становіцца ўсё больш распаўсюджанай, усё большую каштоўнасць набываюць нацыянальны асаблівасці.

та стварэнне кананадаўчай базы для супрацоўніцтва дзяржавы і беларускай дзяспары і адкрыцце Беларускага дома. Была ўзнята і праблема міграцыі беларускай і краіны блізкага замежжы. Пры гэтым Алена Макоўская зазначыла, што з Беларусі можа «выміцца» самы каштоўны рэсурс — людзі.

— Мы не можам супрацьстаяць працоўнай міграцыі. Мы жывём у час глабалізацыі, але можам агульнымі высілкамі дзяржавы і грамадскасці супрацьстаяць асіміляцыі, развіваць і падтрымліваць нацыянальную культуру, зрабіць так, каб беларуская мова заняла належнае месца ва ўсіх сферах жыцця, — упэўнена яна.

Увогуле адным з найважнейшых пытанняў, якое абмяркоўвалі падчас з'езда, было менавіта захаванне нацыянальнага спадчына. Згодна з вынікамі сацыялагічнага апытання, з часу апошняга з'езда 2009 года на 10 — 15% знізілася колькасць беларускамоўных сярод дыяспары.

— Калі ў першым пакаленні чалавек губляе мову, то ў другім — трэцім ён губляе нацыянальнасць, — справедліва канстатаваў старшыня Таварыства беларускай мовы Алег ТРУСАУ. А кіраўнік рэгіянальнага грамадскага аб'яднання «Іркуцкае таварыства беларускай культуры імя Яна Чэрскага» Алег РУДАКОУ на гэты конт заўважыў, што размаўляць на нацыянальнай мове трэба не толькі сярод абмежаванага кола аднадумцаў, а неабходна «ісці ў народ». І дадаў, што падчас прыезду ў Беларусь сам заўжыў размаўляе па-беларуску.

Між тым, у дачыненні мовы на мерапрыемстве ў карэспандэнта «Звязды» склаўся цікавае назіранне: беларусы далёкага замежжы прадставілі свае прамоў пераважна па-беларуску, а

некаторыя дэлегаты з ліку бліжэйшых нашых суседзяў — Расіі і Украіны — выступалі па-руску. Здавалася б, каму лясчэй авалодаць мовай?... Здаралася



на карысць нацыянальнага развіцця», «Культурнае спадчына беларускага замежжы». Па выніках работы секцыі дэлегаты вылучылі канкрэтныя прапановы па ўмацаванні беларускай ідэнтычнасці — такія як эканамічнае і культурнае стымуляванне членаў дыяспары (асабліва моладзі) для актыўнага ўдзелу ў беларускім жыцці за мяжой або вяртання на радзіму; стварэнне прывабнай, эфектыўнай, грамадска актыўнай і канкурэнтаздольнай «беларускай мары» і іншыя.

— Шчыра кажучы, ад з'езда я чакаў іншага, — падзяліўся прадстаўнік беларускай Швейцарыі Аляксандр Сапегя. — Бо я разлічваю, што будучы ўздымацца прытанні актыўнасці беларускай за мяжой, а большасць тэм, якія прагучалі, закранала праблемы, звязаныя з жыццём у Беларусі. Я лічу, што гэта павінны вырашаць грамадзяне, якія пражываюць на тэрыторыі дзяржавы, а не эмігранты.

— З'езд — гэта крок наперад у развіццё нашых узаемаадносін з дыяспарай, — зрабіў выснову па выніках форуму ганаровы сябар Влікай Рады «Бацькаўшчыны» Адам МАЛЬДЗІС. — «Бацькаўшчына» пасталела. Добра, што ў арганізацыю за гэты час прыйшлі новыя маладыя людзі. У той жа час аб'яднанне не забываецца на сваіх членаў, якія даўно і плённа працавалі на яго карысць. Таксама важна, што на гэтым з'ездзе ўпершыню прысутнічалі і адносна «левыя» і «правыя», «прагрэсісты» і «кансерватары». Асабліва добра гэта было відаць на прыкладзе Масквы, Мадрыда, Літвы. Затое мяне здзівіла і шакавала, што ў Латвіі і ў Польшчы дагэтуль ніяк не могуць падзяліць паміж сабой уладу ў дыяспары. Гэтым самым яны шкодзяць успрыянню беларускай у сваіх краінах. Таксама добра, што на з'ездзе прысутнічаў міністр культуры, але ў кулуарах усё казалі: «А дзе астатнія міністры?». Яшчэ адна рэч здзівіла мяне падчас з'езда. У нас існуе дзве грамадскія арганізацыі па падтрымцы сувязю з дыяспарай — «Бацькаўшчына» і «Радзіма». Другая чамусьці адсутнічала на сустрэчы. Навошта рабіць супрацьстаяне? Наадварот, трэба працаваць на ўзаемааруменне, тым самым умацоўваючы нашу незалежнасць.

Дзяна СЕРАДЗЮК

Мы з розных краін, мы належым да розных пакаленняў, у нас розныя погляды. Але тое, што нас яднае, нашмат большае: гэта тое, што мы — беларусы.

ларускія згуртаванні існуюць у шасці буйных гарадах Малдовы. Але ёсць і пэўныя цяжкасці. Галоўная з іх заключаецца ў фінансаванні, а дакладней, яго адсутнасці: арганізацыя існуе на ахвараванні яе удзельнікаў. Таксама ёсць унутраная праблема: у суполку прыходзіць мала моладзі. Гэтыя дзве прычыны, на думку Юрыя Статкевіча, узаемазвязаныя.

нават прафесар Барыс Кіт, якому цяпер 103 гады. Сам з'езд пачаў сваю працу з выбару працоўных органаў. Затым на працягу двух дзён дэлегаты прадставілі аўдыторыі справядзання, выступы, праекты, прапановы. Падчас свайго дакладу Алена Макоўская нагадавала пра асноўныя пытанні, якія «чырвоная лінія» праходзіць праз усё з'ездзі: гэ-

■ Приемная навiна

«ПОШТА НІ Ў ЯКІМ РАЗЕ НЕ СТРАЧВАЕ СВАЁЙ ЗАПАТРАБАВАНАСЦІ»

...Яшчэ колькі гадоў таму гарачыя галовы прадказвалі, што са з'яўленнем інтэрнэту, электроннай пошты патрэба ў звычайнай адпадзе. Аднак усё аказалася не так проста. Паштовыя аддзяленні, якія раней, ніколі не пустыюць, а часам нават збіраюць «нашлага». У любым выпадку, адсутнасць іх у мікрарэіне становіцца для жыхароў сапраўднай праблемай. На шчасце — вырашальнай. У Мінску на вуліцы Юсіфа Жыноўіча, 21 адкрылася аддзяленне сувязі з прыгожым нумарам 55.

Раніца аўторка вітала дажджом а то і зালেвай. Нягледзячы на гэта, мясцовыя жыхары ўсё ж-такі завіталі ў аддзяленне. Кожнага кліента паштавікі адразу ж, што называецца, бралі «ў абарот»: паказвалі новае аддзяленне, расказвалі пра нававіцы і дапамагалі атрымаць патрэбную паслугу. Здыўлены такой увагай, наведнікі пачыналі усміхання і з радасцю заставаліся для ўдзелу ва ўрачыстым мерапрыемстве.

З-за дажджу вулічная, так бы мовіць, іх частка была зведзена да мінімуму: пасля кароткай прамоў пад апладысменты супрацоўнікаў чырвоную стужку разрэзалі намеснік генеральнага дырэктара РУП «Белпошта» па камерцыйных пытаннях Таццяна ГВОЗДЗЕВА і начальнік вытворчасці «Мінскага пошта» Віктар БУТРЫМ. У сваім вітальным слове Таццяна Мікалаеўна зазначыла, што за некалькі гадоў новы мікраправад Дамброўка моцна разросся, і патрэба ў сваім аддзяленні сувязі стала надзвычай актуальнай. «Добра, што ў прадпрыемства з'явілася фінансавая магчымасць, каб пайсці кліентам насустрач, — сказала яна. — Спадзяюся, што нашы паслугі для жыхароў мікраправада зараз стануць не толькі даступнымі, але і камфортнымі. Хочацца таксама пажадаць паспехаў супрацоўнікам: сёння дождж, а гэта, кажучы, да фінансаванага дабрабыту!».

Аддзяленне адкрывае начальнік вытворчасці «Мінскага пошта» Віктар БУТРЫМ.



Фота Юлія БУЖАЧ

Віктар Бутрым у сваім звароце да прысутных у асноўным аперыраваў лічбамі. Па яго словах, аддзяленне сувязі на вуліцы Жыноўіча стала 20-м у Фрунзенскім раёне і 114-м у Мінску. Аслугоўваецца яно будзе каля 19 тысяч чалавек. Акрамя таго, ён зазначыў, што ў бліжэйшы час запрапоўняць пошту на вуліцах Азінцова і Панчанкі.

Пасля ўрачыстага адкрыцця для гэтай мэрапрыемства правялі невялікую экскурсію па аддзяленні. Тут працуе сістэма электроннай чаргі, а таму кліентам не прыйдзецца шукаць патрэбную касу і стаяць ля яе ў чаканні. Дарэчы, такі парадокс павышае ў ўзровень бяспекі, бо менавіта традыцыйныя жытэлы чаргі з'яўляюцца ўлюбёнымі месцамі «працы» кішчынікаў. Для хуткіх пспляхоў у памяшканні ўсталяваны інфакіск.

Асобны стэнд для філатэлістаў знаходзіцца збоку ад кас — цяпер аматарам паштовых марак не прыйдзецца «прабываць» да акенца, каб прасіць выбараць патрэбнае. Нельга забывацца і на стандартны спектр паслуг: у аддзяленні можна падпісацца на любыя выданні, набыць канверты, адправіць пасылкі ці грашовыя перадавы і многае іншае.

Асобнае памяшканне — для аб'ёмных адпраўленняў. А гэта значыць, каб забраць вялікую бандэроль, кліенту не трэба будзе падзімаць і перастаўляць яе ў агульнай зале. І наогул, аддзяленне зроблена так, каб

зручна было і яго наведнікам, і персаналу ёсць, напрыклад, сваё невялікае памяшканне для адпачынку — з ляудоўняй, мікрахвалёўкай, чайнікам.

І наогул, у апошнія гады беларуская пошта зрабіла вялікі крок наперад у скарачэнні сярэдняга часу аслугоўвання кліента, хоць апэратары і зазначаюць, што многія пенсіянеры прыходзяць на пошту не толькі па паслугі. Ім хочацца... пагаварыць, і, калі гэта не замінае іншым кліентам, паштавікі заўжды гатовыя выслухаць.

— Пошта ні ў якім разе не страчвае сваёй запатрабаванасці, — адказвае на нашу пытанне Віктар Францавіч Бутрым. — Інтэрнэт не пераахадае, а нават наадварот: зараз людзі робяць вельмі шмат пакупак з яго дапамогай, у тым ліку з-за мяжы. Набыцтва тавары дастаўляем мы. Ды з звычайных лісты, вішаванні, перадавы, пасылкі не страваюць сваёй актуальнасці, многія людзі пада-

■ На свае вочы

ВЕЛАСІПЕДНЫЯ ДАРОЖКІ І «НАРОДНАЯ ДЫПЛАМАТЫЯ»

Карэспандэнт «Звязды» пабываў там, дзе Нёман цячэ ў напрамку... усіх краін свету

Памежнае становішча Гродзеншчыны шмат для каго асацыіруецца, пэўна, найперш з чаргмай легкавікоў і «фур» у пунктах пропуску, з саляркай, цыгарэтамі і іншымі таварамі, ад перамяшчэння якіх з адной краіны ў іншую можна атрымаць выгаду. Але, на шчасце, гэтым стасункі суседзяў не абмяжоўваюцца — іх яднаюць і сумесныя справы ў самых розных сферах. Напрыклад, нядаўна ў Гродне і Ашмянах у партнёрстве з Бірштанасам і Алітусаам узнікла з рэалізацыю праекта «Развіццё веласіпеднага турызму і турыска-фармацыйнай сістэмы ў памежным рэгіёне Літвы і Беларусі».

У ПАДАРОЖЖА — НА ВЕЛАСІПЕДЗЕ!

Па мястэчку Бірштанас і наваколлі члены Беларускай дэлегацыі (рабочнікі органаў улады, турыстычнага бізнесу, праекціроўшчыкі, журналісты) падарожнічалі не толькі пехатою, але і, зразумела, на веласіпёдах — згодна з тэмай міжнароднага праекта па праграме добраахвотнасці «Латвія—Літва—Беларусь». З агульнай сумы (705 тысяч еўра) 90% выдзяляецца Еўрасаюзам, 10% — мясцовымі бюджэтамі. У рамках праекта ў Ашмянах пабудуюць сучасную веладарожку (1,8 км) у сасновым бары. А ў гродзенскім леспарку Лішкі з'явіцца веласіпедны маршрут з грунтовым пакрыццём (30,5 км), які будзе прамакіраваны спецыяльнымі знакамі і абсталюваны дванаццаццю месцамі адпачынку.

Акрамя таго, для велатурыстаў падрыхтоўце карту і даведнік з пазначэннем тых ці іншых аб'ектаў па маршруту падарожжа, а таксама з парадкамі па выбары веласіпёда, экіпіроўкі, умовам кіравання гэтым транспартным сродкам.

Такім чынам, марудна і спярэчліва (пры будаўніцтве і рканструкцыі дарог інтарэсы веласіпедасцяў, як правіла, па-ранейшаму не ўлічваюцца), але мы пачынаем рухацца ў «веласіпедным» кірунку, які ўжо даўно вельмі шануюць у многіх краінах. Прычым, па вопыт неабавязкова ехаць у Берлін ці Парыж: ён побач, у нашых суседзяў.

На тэрыторыі самакіравання Бірштанас, якая складае 124 квадратныя кіламетры, ужо абсталювана каля 30 кіламетраў веладарожак. Адным з першых ў Літве, паведаміў каардынатар літоўска-беларускага праекта Антанас САБАНАС, распрацавалі спецыяльны план для веласіпедных дарог, і задача на перспектыву



У межах іх каля 100 кіламетраў. Больш за тое, цяпер будзецца веладарожка да суседняга мястэчка Прэнай. Пры гэтым прадстаўнікі мэрыі трымаюць пад пільным кантролем якасць работ, каб не прыйшлося перапрабляць пасля візіту інспектараў Еўрапейскай камісіі. Праверка можа адбыцца ў любы момант, а таксама на працягу пяці гадоў пасля з'яўлення аб'екта, які будаваўся за сродкі з еўрапейскіх фондаў.

Цяпер Бірштанас без веласіпеду (пры будаўніцтве і рканструкцыі дарог інтарэсы веласіпедасцяў, як правіла, па-ранейшаму не ўлічваюцца), але мы пачынаем рухацца ў «веласіпедным» кірунку, які ўжо даўно вельмі шануюць у многіх краінах. Прычым, па вопыт неабавязкова ехаць у Берлін ці Парыж: ён побач, у нашых суседзяў.

Дарэчы, веласіпедныя дарожкі ў цэнтральных частках гарадоў, на думку нашых літоўскіх партнёраў, маюць і ... эканамічны аспект. Калі перавага там надаецца не аўтамабільнаму руху, а веласіпеднаму і пешаходнаму, то будзе больш наведвальнікаў — патэнцыяльных кліентаў гандро і сферы паслуг.

«ДЗЕ ВАШ БІРШТАНАС?»

82% тэрыторыі Бірштанаскага самакіравання займае рэгіянальна парк выгібаў Нёмана. Мэта — захаванне ўнікальнага ландшафту, прыродных і археалагічных помнікаў, родкіх раслін і жывёл. «Аўтар» гэтай ландшафту — рака Нёман, якая на 65-кіламетровым участку сфарміравала тры выгібы і цячы ў напрамку... усіх краін свету.

Зрэшты, калі ў таго ці іншага рэгіёна ёсць свае адметнасці, «фішкі», то гэта яшчэ не гарантыя турыстычнай прывабнасці. Нічо-

га не атрымаецца, калі сядзець склаўшы рукі ў чаканні гэсцей. Гэтаму пацвярджэнне — Бірштанас.

Здавалася б, ёсць апрабаваны часам гістарычны брэнд: ажно ў 1382 годзе разведчыкі ордэна крыжаносцаў паведамілі вяліка-

інтарэсах усяго рэгіёна як інструмент прыцягнення туды адпачывальнікаў і турыстаў. І калі мясцовыя ўлады ў гэтым зацікаўлены, то яны павінны бачыць у турызмтры не праблему з дадатковымі затратамі бюджэту, а крыніцу даходу для рэгіёна, — лічыць кіраўнік

праектаў трангранічнага супрацоўніцтва ажыццяўляюцца і ў Гродзенскім раёне. Неабходным абсталяваннем аснашчаны турыска-інфармацыйны цэнтр у пасёлку Сапоцін у зоне Аугустоўскага канала (увогуле з'яднаючы беларуска-польскаму праекту «Камунікацыя без межаў» і ў раёнах вобласці летаса створана 7 такіх цэнтраў). Будуецца дарога Гінавічы—Сафіева з перспектывай стварэння пагранічнага «Сафіева—Ліпчань», які дзейнічаў у савецкі час. Робяць дарожку і з польскага боку. Акрамя таго, хваця і праблематычнай, але зусім не фантастычнай бачыцца ідэя веласіпеднай дарожкі паміж Гродна і Друскенікам. Ужо практычна прайздены ўзгадненні па адводзе зямлі, прынята рашэнне райвыканкама, паведаміў намеснік старшыні Гродзенскага райвыканкама Валерый КЛІМОВІЧ.

20 ліпеня ў раёне Аўгустоўскага канала прайшоў трэці міжнародны веларабег «Суседзі». Каля 500 чалавек з Беларусі, Літвы, Польшчы і Галандыі, у тым ліку і дзеці, саборнічалі ў 22 намінацыях.

Прайшоў трэці міжнародны веларабег «Суседзі». Каля 500 чалавек з Беларусі, Літвы, Польшчы і Галандыі, у тым ліку і дзеці, саборнічалі ў 22 намінацыях.

ма магістру, што знайшлі побач з Нёманам «сядзібу каля салёнай вадцы». Гаючы мінеральныя крыніцы здаўна прыцягвалі сюды князёў ВКЛ, пісьменнікаў, музыкантаў, мастакоў... І тым не менш, кажа дырэктар мясцовага цэнтра турыстычнай інфармацыі Рута ПАЧЫНСКАІТЭ, яшчэ пяць гадоў таму патэнцыяльных наведвальнікаў курорта часта птыгаліся: «Дзе ващ Бірштанас?» Значыць, не хапала інфармацыі, і таму актывізаваў працу ў інтэрнэце, сацыяльных сетках. Старуюцца, каб перад ад'ездам у Бірштанас у людзей былі ўсе неабходныя звесткі. Якія працэдурныя можа атрымаць у санаторыях? Што прапаінуцца аматарам актыўнага адпачынку, культурных імпрэў? Які ў рэгіёне гістарычныя помнікі і прыродныя славутасці? Усё гэта і многае іншае (напрыклад, месца назірання за птушкамі, пазнавальныя прыродныя сцэжкі) пазначана на інтэрактыўнай карце сайта.

Турызмт таксама рыхтуе карты, даведнікі, арганізуе выставы народных умельцаў і іншыя імпрэзы. Усе мэрапрыемствы пазначваюцца ў плане, які зацвярджаецца ў мэрыі і фінансуецца мясцовым бюджэтам. Акрамя таго, крсыу зарабляе і сам турызмт (экскурсіі, продаж сувеніраў), накіроўваючы прыбытак на

праекты трангранічнага супрацоўніцтва ажыццяўляюцца і ў Гродзенскім раёне. Неабходным абсталяваннем аснашчаны турыска-інфармацыйны цэнтр у пасёлку Сапоцін у зоне Аугустоўскага канала (увогуле з'яднаючы беларуска-польскаму праекту «Камунікацыя без межаў» і ў раёнах вобласці летаса створана 7 такіх цэнтраў). Будуецца дарога Гінавічы—Сафіева з перспектывай стварэння пагранічнага «Сафіева—Ліпчань», які дзейнічаў у савецкі час. Робяць дарожку і з польскага боку. Акрамя таго, хваця і праблематычнай, але зусім не фантастычнай бачыцца ідэя веласіпеднай дарожкі паміж Гродна і Друскенікам. Ужо практычна прайздены ўзгадненні па адводзе зямлі, прынята рашэнне райвыканкама, паведаміў намеснік старшыні Гродзенскага райвыканкама Валерый КЛІМОВІЧ.

Праектаў та міжнародных праграмах добраахвотнасці можа быць і больш. На думку дырэктара літоўскага нацыянальнага бюро еўраправад «Нёман» Гінтарыса СКАМАРОЧУСА, прадстаўніком рэгіёну трэба не чакаць запрашэння да ўдзелу ў тых ці іншых трангранічных праектах, а самім праяўляюць больш ініцыятывы. Пры гэтым, каб паскорыць працэдурны ўзгаднення праектаў, іх маглі б выконваць не ў сталіцы, а ў вобласці, на ўзроўні аблвыканкама. Гэта пойдзе на карысць памежным рэгіёнам, лічыць Гінтарыс Скамарочы. Паводле яго інфармацыі, некаторыя праекты ў літоўска-польскім памежным стартуюць ужо з наступнага дня пасля іх зацвярджэння тэхнічнымі сакратамі праграмы трангранічнага супрацоўніцтва: пачынаюцца розныя працэдурны і ў гэты ж час падыходзіць кантракт аб фінансаванні.

Дарэчы, у Літве за праекты трангранічнага супрацоўніцтва адказвае міністэрства ўнутраных спраў, у Польшчы — міністэрства рэгіянальнага развіцця. Яны, калі трэба, самі робяць запыты ў адпаведныя органы. А вось Гродзенскаму абласному аддзяленню грамадскага аб'яднання «Рэспубліканскі турыска-спартыўны саюз» Сяргей КАЛЯДА.

Праектаў та міжнародных праграмах добраахвотнасці можа быць і больш. На думку дырэктара літоўскага нацыянальнага бюро еўраправад «Нёман» Гінтарыса СКАМАРОЧУСА, прадстаўніком рэгіёну трэба не чакаць запрашэння да ўдзелу ў тых ці іншых трангранічных праектах, а самім праяўляюць больш ініцыятывы. Пры гэтым, каб паскорыць працэдурны ўзгаднення праектаў, іх маглі б выконваць не ў сталіцы, а ў вобласці, на ўзроўні аблвыканкама. Гэта пойдзе на карысць памежным рэгіёнам, лічыць Гінтарыс Скамарочы. Паводле яго інфармацыі, некаторыя праекты ў літоўска-польскім памежным стартуюць ужо з наступнага дня пасля іх зацвярджэння тэхнічнымі сакратамі праграмы трангранічнага супрацоўніцтва: пачынаюцца розныя працэдурны і ў гэты ж час падыходзіць кантракт аб фінансаванні.

ПРАЕКТАУ МОЖА БЫЦЬ БОЛЬШ

Думаю, гэтым участкам веладарожкі мы не абмяжовыме. Будзем імкнуцца злучыць імі новыя мікраправады, што цяпер будуюцца. Многія жыхары ўжо купляюць веласіпеды, — кажа намеснік старшыні Ашмянскага райвыканкама Галіна ЛЮТКОўСКАЯ.

Дарэчы, у конкурсе па першым праекце трангранічнага супрацоўніцтва Ашмянам выйграць не ўдалося, аднак на гэтым не спыніліся. Цяпер маюць ужо тры праекты. Акрамя веласіпеднага, разам з Вільнянскім раёнам ажыццяўляецца праект «Дзве краіны — адна гісторыя і культура», у рамках якая робіцца мультымедыйнае афармленне Ашмянскага краязнаўчага музея, набываюцца касцюмы для фестывалю «Гальшанскі замка». А ў партнёрстве з Сувалкамі (Польшча) і Ашмянах пабудуюць летні стадыён.